

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 123 din 5 noiembrie 2007 (*actualizată*)

**privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii
Europene**

EMITENT

GUVERNUL

*) Forma actualizată a acestui act normativ până la data de 31 martie 2012 este realizată de către Departamentul juridic din cadrul S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra-Neamț prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de către: LEGEA nr. 85 din 8 aprilie 2008; LEGEA nr. 35 din 19 martie 2012.

Conținutul acestui act nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor

Având în vedere obiectivul Uniunii Europene de a fi un spațiu al libertății, securității și al justiției și de a asigura tuturor cetățenilor ei un nivel ridicat de siguranță,

ținând seama de faptul că, pe lângă numeroasele ei beneficii, libertatea de circulație favorizează fenomenul infracțional transeuropean, astfel încât se impune o cooperare judiciară, îndeosebi în materie penală, tot mai strânsă între statele membre ale Uniunii Europene,

întrucât România și-a propus să contribuie la dezvoltarea spațiului de securitate și de justiție al Uniunii Europene,

conștient de faptul că activitatea infracțională desfășurată de unii cetățeni români pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene este de natură să afecteze siguranța tuturor cetățenilor Uniunii Europene și să determine inclusiv consecințe negative pentru imensa majoritate a cetățenilor români care locuiesc și muncesc legal în alte state membre și își aduc o contribuție activă la prosperitatea economiilor acelor state și la dezvoltarea economică a României,

având în vedere evenimentele recente din unele state membre, care impun o reacție fermă și neîntârziată a autorităților române și în domeniul cooperării judiciare în materie penală,

considerând că situația extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, a fost creată de necesitatea întăririi mecanismului instituțional al României pentru a răspunde eficient noilor provocări ale criminalității fără frontiere,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

*) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamț:

Conform pct. 12 al articolului unic din LEGEA nr. 85 din 8 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 292 din 15 aprilie 2008, în cuprinsul întregii ordonanțe de urgență, articolele vor fi numerotate de la articolul 1 la articolul 25.

Titlul I Dispoziții pentru reglementarea procedurii de trimitere în statele membre ale Uniunii Europene sau în state terțe a unor magistrați de legătură, în aplicarea Acțiunii comune din 22 aprilie 1996, adoptată de Consiliu în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene

Articolul 1

Scop

Prezentul titlu creează cadrul juridic pentru trimiterea, pe baza unor înțelegeri bilaterale sau a unor acorduri multilaterale, a unor magistrați de legătură în state membre ale Uniunii Europene sau, dacă este cazul, și în state terțe, în aplicarea Acțiunii comune din 22 aprilie 1996, adoptată de Consiliu în temeiul art. K. 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 105 din 27 aprilie 1996.

Articolul 2

Definiție

(1) În sensul prezentului titlu, în conformitate cu Acțiunea comună din 22 aprilie 1996, adoptată de Consiliu în temeiul art. K. 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind crearea unui cadru pentru schimbul de magistrați de legătură, în scopul îmbunătățirii cooperării judiciare între statele membre ale Uniunii Europene, prin magistrat de legătură se înțelege un judecător, procuror sau o persoană de specialitate juridică, în sensul prevederilor art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu experiență în domeniul cooperării judiciare internaționale în materie penală și civilă, trimisă într-un stat membru al Uniunii Europene sau, dacă este cazul, într-un stat terț, pentru facilitarea și îmbunătățirea cooperării în domeniu cu acel stat, pe baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale.

(2) Judecătorii sau procurorii care urmează a fi trimiși ca magistrați de legătură sunt detașați la direcția care îndeplinește atribuțiile Ministerului Justiției de autoritate centrală în domeniul cooperării judiciare internaționale, denumită în continuare direcția de specialitate, pe posturi create special în acest scop.

(3) Numărul maxim de posturi alocate direcției de specialitate a Ministerului Justiției în scopul trimiterii unor magistrați de legătură se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Articolul 3

Funcțiile și atribuțiile magistratului de legătură

(1) Magistratul de legătură îndeplinește orice activitate menită să favorizeze și să accelereze, în special prin stabilirea de contacte directe cu serviciile competente și cu autoritățile judiciare ale statului gazdă, toate formele de cooperare judiciară în materie penală și civilă, după caz.

(2) Magistratul de legătură român desfășoară și activități destinate să asigure funcțiile de schimb de informații și de date statistice, cu scopul de a favoriza cunoașterea reciprocă a sistemelor juridice, a băncilor de date juridice, precum și relațiile dintre profesiile juridice din cele două state.

Articolul 4

Procedura de trimitere a magistraților de legătură

(1) Direcția de specialitate a Ministerului Justiției analizează anual stadiul cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene și cu statele terțe și poate propune ministrului justiției, motivat, trimiterea unor magistrați de legătură în acele state membre ale Uniunii Europene sau, dacă este cazul, în state terțe, în relația cu care se înregistrează constant un număr foarte mare de cazuri în domeniul

cooperării judiciare în materie penală și civilă ori probleme deosebite care nu pot fi soluționate fără un contact direct permanent, la fața locului, cu autoritățile competente din statul respectiv.

(2) Magistrații de legătură sunt trimiși pe baza unei înțelegeri la nivelul ministerelor de justiție, care nu intră sub incidența Legii nr. 590/2003 privind tratatele.

(3) Magistrații de legătură sunt selectați pe baza unui concurs de dosare, care să ateste o experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale, și a unui interviu. La acest concurs se pot înscrie numai judecători, procurori sau personal de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor, având o vechime în magistratură de cel puțin 6 ani.

(4) Magistratul de legătură este numit prin ordin al ministrului justiției, în cazul judecătorilor și procurorilor fiind necesară și o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea detașării la Ministerul Justiției.

(5) În cazul în care un consilier juridic de la direcția de specialitate a Ministerului Justiției este trimis ca magistrat de legătură, acesta este transferat pe unul dintre posturile create cu acest scop, pe postul său urmând a fi numit temporar un alt consilier juridic din Ministerul Justiției.

Articolul 5

Drepturi și obligații

(1) Magistrații de legătură au dreptul la pașaport diplomatic și beneficiază în statul în care sunt trimiși de drepturile salariale și de alte drepturi bănești corespunzătoare funcției diplomatice de ministru consilier, potrivit legislației de salarizare în vigoare pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.

(2) Pe perioada desfășurării misiunii permanente în străinătate, magistratul de legătură își păstrează vechimea în muncă și magistratură și drepturile prevăzute de lege pentru judecători, procurori și asimilații acestora, însă nu poate beneficia în țară de aceleași drepturi acordate potrivit dispozițiilor alin. (1). În cazul în care drepturile salariale specifice funcției de judecător, procuror sau asimilat al acestora, de care ar fi beneficiat în țară magistratul de legătură în cauză, sunt mai mari decât cele prevăzute la alin. (1), acesta își va păstra drepturile salariale mai favorabile.

(3) Dispozițiile art. 58 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în cazul magistraților de legătură trimiși în misiune permanentă în străinătate.

(4) Durata mandatului magistratului de legătură este de până la 3 ani, cu posibilitatea reînnoirii o singură dată, și se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

(5) Magistratul de legătură elaborează anual un raport de activitate pe care îl prezintă directorului direcției de specialitate a Ministerului Justiției până la sfârșitul primei luni a anului următor. Rapoartele de activitate ale magistraților de legătură se prezintă ministrului justiției de către directorul direcției de specialitate, însoțite de evaluarea acestuia cu privire la activitatea desfășurată de fiecare magistrat de legătură, precum și cu privire la stadiul cooperării judiciare cu statul respectiv, în funcție de care formulează propunerile care se impun.

Titlul II Dispoziții pentru facilitarea aplicării Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 6

(1) Membrul național român la Eurojust este reprezentantul României în Eurojust și are competențele prevăzute în Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 63 din 6 martie 2002, astfel cum a fost modificată și completată prin Decizia 2003/659/JAI a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Deciziei 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 245 din 29 septembrie 2003, și prin Decizia 2009/426/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind consolidarea Eurojust și de modificare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 138 din 4 iunie 2009, denumită în continuare Decizia Eurojust, în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță de urgență.

Articolul 7

Numirea

(1) Membrul național român al Eurojust este numit prin ordin al ministrului justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Membrul național român la Eurojust este selectat de ministrul justiției dintre procurorii cu o vechime în magistratură de minimum 12 ani, cu experiență în combaterea formelor grave ale criminalității transnaționale organizate, a corupției sau a terorismului, precum și cu experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale.

(3) Mandatul membrului național la Eurojust este de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii. În cazul în care un membru național este ales președinte sau vicepreședinte al Eurojust, mandatul acestuia, în calitate de membru național, nu poate înceta înainte de expirarea termenului pentru care a fost ales președinte sau vicepreședinte al Colegiului Eurojust.

Articolul 8

Statut

(1) Membrul național român la Eurojust are locul de muncă la sediul Eurojust, are dreptul la pașaport diplomatic și beneficiază de drepturile salariale și de alte drepturi bănești corespunzătoare funcției diplomatice de ministru consilier, potrivit legislației de salarizare în vigoare pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate. Drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă din bugetul Ministerului Public.

(2) Pe perioada desfășurării misiunii permanente în străinătate, membrul național român al Eurojust își păstrează vechimea în muncă și magistratură și drepturile prevăzute de lege pentru judecători, procurori și asimilații acestora, însă nu poate beneficia în țară de aceleași drepturi acordate potrivit dispozițiilor alin. (1). În cazul în care drepturile salariale specifice funcției de judecător, procuror sau asimilat al acestora, de care ar fi beneficiat în țară membrul național român al Eurojust în cauză, sunt mai mari decât cele prevăzute la alin. (1), acesta își va păstra drepturile salariale mai favorabile.

(3) Dispozițiile art. 58 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în cazul membrului național român al Eurojust.

Articolul 9

(1) Mandatul membrului național român al Eurojust încetează:

- a) la expirarea perioadei pe care a fost numit;
- b) prin renunțare;
- c) prin încetarea funcției de procuror, în condițiile legii;
- d) prin eliberare din funcție.

(2) Încetarea mandatului se constată prin ordin al ministrului justiției.

(3) Guvernul va notifica încetarea mandatului Eurojust și Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

(4) Membrul național român al Eurojust căruia i-a încetat activitatea la expirarea termenului prevăzut va continua funcția respectivă până la înlocuirea sa cu noul membru desemnat.

Articolul 10

Raport anual

(1) Membrul național român la Eurojust prezintă ministrului justiției, până la data de 1 februarie a fiecărui an pentru anul precedent, un raport referitor la activitatea Biroului român la Eurojust. Ministrul justiției transmite o copie a raportului de activitate Parlamentului, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Membrul național român la Eurojust poate fi chemat pentru a informa comisiile juridice și comisiile pentru afaceri europene ale celor două Camere ale Parlamentului României despre activitatea desfășurată.

Articolul 11

Biroul român la Eurojust

(1) Biroul român la Eurojust este format din membrul național la Eurojust, adjunctul acestuia și un asistent. În funcție de volumul de activitate al biroului pot fi numiți mai mulți adjuncți sau mai mulți asistenți ai membrului național.

(2) Adjunctul membrului național la Eurojust este numit prin ordin al ministrului justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii. Adjunctul membrului național la Eurojust este selectat de ministrul justiției dintre procurorii sau judecătorii cu o vechime în magistratură de minimum 12 ani, cu experiență în combaterea formelor grave ale criminalității transnaționale organizate, a corupției sau a terorismului, precum și cu experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale.

(3) Mandatul adjunctului membrului național la Eurojust este de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii. În cazul în care se numește un singur adjunct al membrului național la Eurojust, acesta are locul de muncă la sediul Eurojust, are dreptul la pașaport diplomatic și beneficiază de drepturile salariale și de alte drepturi bănești corespunzătoare funcției diplomatice de consilier diplomatic, potrivit legislației de salarizare în vigoare pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate. Dispozițiile art. 8 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1)-(3) și art. 10 se aplică în mod corespunzător. În cazul în care se numește mai mult de un adjunct al membrului național la Eurojust, aceștia vor avea locul de muncă obișnuit la sediul Eurojust, numai dacă este necesar și cu aprobarea Colegiului Eurojust. În cazul în care adjunctul

membrului național la Eurojust este numit din rândul judecătorilor, drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă, după caz, din bugetul Ministerului Justiției sau al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pentru adjunctul membrului național la Eurojust numit din rândul procurorilor, drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă din bugetul Ministerului Public.

(4) Adjunctul membrului național la Eurojust poate acționa în numele membrului național la Eurojust, la cererea acestuia, sau îl poate înlocui pe acesta, în funcție de organizarea activității Biroului român la Eurojust. În cazul în care membrul național este ales președinte sau vicepreședinte, adjunctul îl poate înlocui pe membrul național în exercitarea competențelor ce îi revin în această calitate. Adjunctul îl înlocuiește de drept pe membrul național în caz de absență, boală, abținere, concediu sau vacanță a postului membrului național la Eurojust.

(5) Asistentul membrului național la Eurojust este numit prin ordin al ministrului justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii. Asistentul este selectat de ministrul justiției dintre procurorii, judecătorii sau personalul asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor, cu o vechime în magistratură de minimum 8 ani, cu experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale. Mandatul acestuia este de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(6) Asistentul membrului național la Eurojust are locul de muncă obișnuit la sediul Eurojust. În cazul în care se numește mai mult de un asistent, aceștia vor avea locul de muncă obișnuit la sediul Eurojust, numai dacă este necesar și cu aprobarea Colegiului Eurojust. Asistentul care își are locul de muncă obișnuit în România îndeplinește în principal atribuțiile pe care le are în această calitate. Asistentul are dreptul la pașaport diplomatic și beneficiază de drepturile salariale și alte drepturi bănești aferente gradului diplomatic de secretar I. Dispozițiile art. 8 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1)-(3) și art. 10 se aplică în mod corespunzător. În cazul în care asistentul membrului național la Eurojust este numit din rândul judecătorilor sau al personalului de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor, drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă din bugetul Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii sau al Înaltei Curți de Casație și Justiție, după caz. Pentru asistentul membrului național la Eurojust numit din rândul procurorilor, drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă din bugetul Ministerului Public.

(7) Asistentul membrului național la Eurojust poate acționa în numele membrului național la Eurojust sau îl poate înlocui pe acesta, în funcție de organizarea activității Biroului român la Eurojust și de decizia membrului național.

(8) În cazul în care membrul național la Eurojust, adjunctul sau asistentul acestuia este selecționat pentru a fi trimis magistrat de legătură al Eurojust în state terțe, consimțământul la numirea acestuia de către Eurojust este dat de ministrul justiției. Persoana trimisă magistrat de legătură este înlocuită în funcția sa, după caz, de ceilalți membri ai Biroului român la Eurojust și nu mai poate exercita atribuțiile prevăzute la art. 14¹ și 14². Autoritățile române pot contacta în mod direct magistratul de legătură al Eurojust, inclusiv în cazul în care acesta este selectat din cadrul altor birouri naționale la Eurojust, cu excepția cazului în care România are un magistrat de legătură trimis în acel stat.

(9) În vederea coordonării și pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Biroul român la Eurojust menține legături strânse cu Biroul român de legătură la Europol.

Articolul 11¹

Experții naționali detașați la Eurojust

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11, în cadrul administrației Eurojust sau pentru a-l asista pe membrul național pot fi detașați experți naționali, potrivit modalităților de aplicare adoptate de

Colegiul Eurojust, în temeiul art. 30 din Decizia Eurojust, în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate și în conformitate cu legislația Uniunii Europene privind regimul experților naționali detașați la instituțiile Uniunii Europene.

(2) Experții naționali pot fi detașați din rândul judecătorilor, procurorilor, personalului de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor, cu experiență practică în domeniul cooperării judiciare în materie penală, respectiv din rândul ofițerilor de poliție, cu experiență practică de minimum 8 ani în domeniul cooperării internaționale în materie penală.

(3) Experții naționali detașați la Eurojust au dreptul la pașaport diplomatic.

Articolul 12

Correspondenți naționali ai Eurojust

(1) Șeful Serviciului de prevenire și combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra siguranței statului din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este corespondentul național al Eurojust pentru probleme legate de terorism. Ceilalți corespondenți naționali ai Eurojust sunt:

a) șefii Serviciului de prevenire și combatere a criminalității organizate, Serviciului de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri, Serviciului de prevenire și combatere a criminalității economico-financiare, Serviciului de prevenire și combatere a criminalității informatice și Biroului pentru cooperare, reprezentare și asistență judiciară internațională din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

b) șeful Biroului de cooperare judiciară internațională din cadrul Serviciului de cooperare judiciară internațională, relații internaționale și programe din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

c) șeful Serviciului de cooperare internațională, de informare și relații publice din cadrul Direcției Naționale Anticorupție;

d) șeful Centrului de cooperare polițienească internațională din cadrul Ministerului Administrației și Internelor;

e) șeful Departamentului de Luptă Antifraudă;

f) directorul Direcției generale operative din cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

g) corespondentul național pentru Rețeaua Judiciară Europeană.

(2) Fără a aduce atingere principiului contactului direct dintre membrul național la Eurojust, adjunctul sau asistentul acestuia și autoritățile judiciare ori autoritățile polițienești competente, corespondenții naționali constituie puncte de contact privilegiate ale acestuia.

(3) Corespondentul național al Eurojust pentru probleme de terorism exercită atribuțiile prevăzute în Decizia Eurojust și în Decizia 2005/671/JAI a Consiliului din 20 septembrie 2005 privind schimbul de informații și cooperarea referitoare la infracțiunile de terorism, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 253 din 29 septembrie 2005. În acest scop, corespondentul are acces la informațiile relevante care privesc cercetarea penală și condamnările pentru infracțiuni de terorism, pe care le centralizează și le transmite către Eurojust. Informațiile care trebuie transmise Eurojust sunt:

a) datele care permit identificarea persoanei, grupului sau entității care face obiectul unei anchete penale;

b) infracțiunea cercetată și circumstanțele sale specifice;

c) condamnările definitive pentru infracțiuni de terorism;

d) legăturile cu alte cauze conexe;

e) cererile de cooperare judiciară internațională, inclusiv cele având ca obiect recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești care au legătură cu infracțiunile de terorism adresate unui alt stat membru sau primite din partea altui stat membru, în măsura în care nu au caracter confidențial, iar autoritatea solicitantă este de acord cu aceasta. Răspunsul primit, în baza unor cereri de cooperare polițienească sau judiciară, se va transmite Eurojust, numai în măsura în care aceasta nu contravine prevederilor tratatelor internaționale la care România este parte ori condițiilor stabilite de statele solicitate.

(4) Ministerul Justiției notifică Eurojust și Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene corespondenții naționali la Eurojust

Articolul 13

Sistemul Național de Coordonare Eurojust

(1) Sistemul Național de Coordonare Eurojust este compus din:

a) corespondenții naționali la Eurojust;

b) două dintre punctele naționale de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană, un punct pentru Ministerul Justiției, în calitate de autoritate centrală în domeniul cooperării judiciare în materie penală, și un reprezentant al autorității judecătorești;

c) câte un membru național sau un punct de contact din Rețeaua echipelor comune de anchetă și din rețelele instituite prin Decizia 2002/494/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 de înființare a unei rețele europene de puncte de contact cu privire la persoane vinovate de genocid, crime împotriva umanității și crime de război, prin Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și prin Decizia 2008/852/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind o rețea de puncte de contact de combatere a corupției.

(2) Ministerul Justiției notifică Eurojust și Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust. Membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust își mențin funcția și statutul în conformitate cu dreptul intern.

(3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor ce le revin, persoanele menționate la alin. (1) se conectează la Sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust și au acces cel puțin la datele și informațiile prevăzute în Decizia Eurojust. Gradul de acces al acestora la date și informații este stabilit de membrul național la Eurojust, cu consultarea corespondenților naționali ai Eurojust. Conectarea la Sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust se suportă potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (6) din Decizia 2002/187/JAI .

(4) Responsabil de funcționarea Sistemului Național de Coordonare Eurojust este șeful Biroului pentru cooperare, reprezentare și asistență judiciară internațională din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație

și Justiție. În caz de absență, boală sau concediu al acestuia, responsabil de funcționarea Sistemului Național de Coordonare Eurojust este corespondentul național pentru Rețeaua Judiciară Europeană.

(5) În vederea coordonării și pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust se consultă periodic cu Biroul român la Eurojust. În acest scop, la propunerea oricărui dintre membri sau a membrului național la Eurojust, Biroul român la Eurojust organizează trimestrial întâlniri de lucru sau reuniuni de consultare. În cazul întâlnirilor organizate la sediul Eurojust, cheltuielile de deplasare sunt suportate pentru fiecare din membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust din bugetul instituției sau autorității publice pe care o reprezintă, în afară de cazul în care sunt suportate din bugetul Eurojust.

(6) Sistemul Național de Coordonare Eurojust are următoarele funcții: a) de coordonare, în măsura în care este necesar, a acțiunilor întreprinse de către membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust. În procesul de coordonare, relațiile dintre membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust nu sunt relații de subordonare și se bazează pe consultare și complementaritate; b) de facilitare, atunci când este necesar, a îndeplinirii pe teritoriul României a atribuțiilor Eurojust.

(7) Pentru a facilita îndeplinirea pe teritoriul României a atribuțiilor Eurojust, autoritățile române furnizează Sistemului de gestionare a cazurilor al Eurojust, prin intermediul Biroului român la Eurojust sau direct, cu informarea în prealabil a Biroului român la Eurojust, informații cu privire la:

a) cazurile în care cel puțin 3 state membre ale Uniunii Europene sunt implicate în mod direct și pentru care au fost transmise direct, prin intermediul autorităților centrale sau al magistraților români de legătură, cereri de cooperare judiciară ori decizii privind cooperarea judiciară, inclusiv instrumentele de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, către cel puțin două state membre ale Uniunii Europene

(i) atunci când minimul pedepsei prevăzute de legea română pentru infracțiunea în cauză este de 5 ani închisoare sau sancțiunea prevăzută de lege pentru acea infracțiune este o măsură de siguranță privată de libertate cu o durată de minimum 5 ani, iar infracțiunea face parte din una dintre următoarele categorii: trafic de ființe umane, exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă, trafic de droguri, trafic de arme de foc, piese și componente ale acestora și de muniție, corupție, fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, falsificarea monedei euro, spălare de bani, atacul împotriva sistemelor informatice; sau

(ii) există indicii că este implicată o organizație criminală; sau

(iii) există indicii conform cărora cazul poate avea un impact grav la nivel transfrontalier sau repercusiuni la nivelul Uniunii Europene ori ar putea afecta alte state membre ale Uniunii Europene decât cele implicate direct;

b) cazurile în care au apărut sau este posibilă apariția unor conflicte de jurisdicție;

c) livrările supravegheate care afectează cel puțin 3 state, dintre care cel puțin două sunt state membre ale Uniunii Europene;

d) constituirea unei echipe comune de anchetă;

e) dificultățile sau refuzurile de executare a cererilor ori deciziilor de cooperare judiciară, inclusiv a celor formulate sau emise în baza instrumentelor de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce.

(8) Sistemul Național de Coordonare Eurojust menține legături strânse cu Unitatea Națională Europol. În acest scop, șeful Unității Naționale Europol participă la întâlnirile membrilor Sistemului Național de

Coordonare Eurojust și informează cu privire la cererile de cooperare polițienească gestionate de Biroul român de legătură la Europol, în special cu privire la solicitările Europol adresate autorităților române de participare a personalului Europol în cadrul echipelor comune de anchetă desfășurate pe teritoriul României sau de inițiere, derulare și coordonare de anchete penale.

Articolul 13^A1

Reguli și restricții privind transmiterea și folosirea informațiilor

(1) Informațiile menționate la art. 13 se transmit Eurojust atunci când sunt disponibile, într-un mod structurat, și vor include cel puțin tipurile de date cuprinse în lista prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) În cazul în care informațiile au fost furnizate autorităților române de state terțe, în baza unor cereri de cooperare polițienească sau judiciară, acestea se vor transmite Eurojust numai în măsura în care nu se aduce atingere prevederilor tratatelor internaționale la care România este parte ori condițiilor stabilite de statele solicitate. Totodată, informațiile nu se vor transmite Eurojust în măsura în care aceasta presupune atingerea intereselor de suveranitate, securitate, ordine publică și a altor interese ale României, definite prin Constituție, sau punerea în pericol a siguranței ori a vieții unei persoane.

(3) Înaintea oricărui schimb între Eurojust și un stat terț sau o organizație, precum organizațiile internaționale și organismele lor subordonate de drept public, alte organisme de drept public constituite în baza unui acord între două sau mai multe state ori Organizația Internațională a Poliției Judiciare, privind informațiile transmise de autoritățile române, membrul național la Eurojust consultă autoritatea care a furnizat informația și comunică decizia luată.

(4) Autoritățile române pot solicita Eurojust, prin intermediul Biroului român la Eurojust, transmiterea de date cu privire la rezultatele prelucrării informațiilor transmise potrivit alin. (1), precum și, dacă este posibil și au legătură cu cauza instrumentată la nivel național, informații primite de Eurojust din partea entităților prevăzute la alin. (3)

Articolul 13^A2

Cooperarea Biroului român la Eurojust și a corespondenților naționali ai Eurojust cu punctele naționale de contact la Rețeaua Judiciară Europeană

(1) Relațiile dintre membrii Biroului român la Eurojust și corespondenții naționali ai Eurojust cu punctele de contact la Rețeaua Judiciară Europeană se bazează pe consultare și complementaritate.

(2) Atunci când, în cazul unei cereri de cooperare judiciară care privește infracțiuni grave, aflată în competența generală a Eurojust, emisă de o autoritate judiciară română sau adresată acesteia de către o autoritate a altui stat membru al Uniunii Europene ori a unui stat terț, transmisă membrului național la Eurojust sau primită de către acesta din partea unui membru național al unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al unui magistrat de legătură la Eurojust al unui stat terț, membrul național la Eurojust apreciază că respectiva cerere este de competența Rețelei Judiciare Europene, acesta înaintează cererea corespondentului național pentru Rețeaua Judiciară Europeană, cu propunerea ca respectiva cerere să fie soluționată, și informează autoritatea emitentă în acest sens.

(3) În luarea unei decizii în sensul celor prevăzute la alin. (2), membrul național la Eurojust va ține cont inclusiv de următoarele criterii:

a) cererea de cooperare judiciară a fost emisă într-o cauză penală care, pe lângă statul care o instrumentează, privește 3 sau mai multe state ori prezintă complexitate și necesită coordonare;

b) cererea de cooperare judiciară a fost transmisă Sistemului de coordonare permanentă al Eurojust;
c) termenul stabilit de autoritatea emitentă pentru executarea cererii de cooperare judiciară este mai mic de 10 zile lucrătoare;

d) dat fiind obiectul său, executarea cererii de cooperare judiciară necesită coordonarea Eurojust;

e) cererea de cooperare judiciară emisă de o autoritate judiciară română are legătură cu o cerere de cooperare judiciară a unui alt stat membru al Uniunii Europene sau a unui stat terț, pentru care a fost solicitată anterior asistența Eurojust;

f) autoritatea emitentă nu a putut obține anterior asistența necesară pentru executarea cererii de cooperare judiciară, prin Rețeaua Judiciară Europeană.

(4) În cazul în care cererea de cooperare judiciară nu privește infracțiuni care sunt de competența generală a Eurojust sau are ca obiect identificarea autorității competente să o execute, membrul național la Eurojust înaintează cererea corespondentului național sau unuia dintre punctele naționale de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană și informează autoritatea solicitantă în acest sens.

(5) În cazul în care cererea de cooperare judiciară face parte din categoria celor care, potrivit instrumentelor juridice ale Uniunii Europene, inclusiv celor de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, pot fi transmise prin intermediul Rețelei Securizate a Rețelei Judiciare Europene, iar asistența membrului național la Eurojust a fost solicitată exclusiv pentru transmiterea cererii, membrul național la Eurojust înaintează cererea corespondentului național pentru Rețeaua Judiciară Europeană și informează autoritatea solicitantă în acest sens.

(6) Atunci când, în cazul unei cereri de cooperare judiciară care privește infracțiuni grave, emisă de o autoritate judiciară română sau adresată acesteia de către o autoritate a altui stat membru al Uniunii Europene sau a unui stat terț, transmisă unuia dintre punctele naționale pentru Rețeaua Judiciară Europeană, punctul național de contact apreciază că respectiva cerere este de competența Eurojust, înaintează cererea, după consultarea corespondentului național la Rețeaua Judiciară Europeană, membrului național la Eurojust, cu propunerea ca respectiva cerere să fie soluționată de către acesta, și informează autoritatea emitentă în acest sens.

(7) Când membrul național la Eurojust și punctul național de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană se recunosc competenți pentru a prelua cererea de cooperare judiciară sau își declină competența, membrul național la Eurojust ori punctul național de contact poate solicita asistența Sistemului Național de Coordonare Eurojust în luarea unei decizii.

(8) În aplicarea prezentului articol, membrul național la Eurojust poate organiza întâlniri periodice de consultare sau coordonare cu punctele naționale de contact și corespondentul tehnic pentru Rețeaua Judiciară Europeană.

(9) Punctele naționale de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană constituie puncte privilegiate de contact ale Biroului român la Eurojust pentru aspectele de cooperare judiciară internațională. În cadrul Sistemului Național de Coordonare Eurojust punctele naționale de contact acordă asistență în materiile care țin de cooperarea judiciară internațională, în funcție de experiența și domeniile în care își desfășoară activitatea

Capitolul II

Despre atribuțiile membrului național român al Eurojust

Articolul 14¹

Atribuții operative de cooperare judiciară

(1) Atribuțiile prevăzute în prezentul articol sunt exercitate în principal de către autoritățile naționale competente. Exercițarea lor de către membrul național la Eurojust are caracter excepțional și poate fi realizată numai în condițiile legii române și potrivit instrumentului juridic aplicabil între România și celălalt stat membru.

(2) Atunci când cererile sau deciziile urmează să fie transmise spre executare autorităților din două sau mai multe state membre, membrul național la Eurojust poate emite, la solicitarea scrisă a autorității naționale competente, cereri de cooperare judiciară sau decizii privind cooperarea judiciară, inclusiv instrumentele de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt de competența instanțelor judecătorești.

(3) Dacă membrul național la Eurojust constată că nu este competent să emită cereri de cooperare judiciară sau decizii privind cooperarea judiciară, inclusiv cele în aplicarea instrumentelor de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, înștiințează de îndată autoritatea națională solicitantă.

(4) În cazul în care membrul național la Eurojust primește din partea autorităților altor state membre cereri de cooperare judiciară sau decizii privind cooperarea judiciară, inclusiv instrumentele de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, acesta le transmite autorității naționale competente să le primească ori să le execute, după caz, ori poate să le efectueze el însuși.

(5) Membrul național la Eurojust nu poate executa cererile de cooperare judiciară care au legătură cu un proces penal aflat în curs de desfășurare și nici pe cele care au ca obiect folosirea pe teritoriul României a unor investigații sub acoperire sau interceptarea de convorbiri telefonice și comunicații. Totodată, membrul național la Eurojust nu poate executa deciziile de cooperare judiciară a căror executare este, potrivit legii, de competența instanțelor judecătorești ori cele în a căror soluționare sunt date rezoluții, ordonanțe sau hotărâri judecătorești care, potrivit legii, sunt supuse unor plângeri ori căi de atac, după caz.

(6) În cazul în care membrul național la Eurojust înțelege să procedeze el însuși la executarea cererilor de cooperare judiciară sau a deciziilor de cooperare judiciară, îl înștiințează în prealabil, după caz, pe procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau pe președintele curții de apel, în a căruia/cărei rază teritorială va efectua actele necesare executării cererilor sau deciziilor. Odată cu înștiințarea, membrul național la Eurojust transmite și o copie a cererii de cooperare judiciară sau a deciziei judiciare pe care o execută.

(7) În cazul în care, pentru obținerea unor mijloace de probă, este obligatorie, potrivit legii, o autorizație dată de judecător, competența de a dispune luarea măsurii respective, la cererea membrului național la Eurojust, aparține curții de apel în a cărei rază teritorială vor fi efectuate actele necesare executării cererilor sau deciziilor.

(8) Atunci când autoritatea străină emitentă sau membrul național la Eurojust al statului membru solicitant a solicitat să asiste la executarea cererii de cooperare judiciară sau a deciziei de cooperare, membrul național la Eurojust va solicita avizul procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau președintelui curții de apel, după caz. În acest caz cheltuielile legate de executarea cererii de cooperare judiciară sau a deciziilor judiciare sunt suportate de autoritatea judiciară emitentă

Articolul 14²

Atribuții operative de cooperare judiciară exercitate de către membrul național la Eurojust în caz de urgență

(1) Atribuțiile prevăzute în prezentul articol sunt exercitate exclusiv în caz de urgență și numai atunci când identificarea sau contactarea în timp util a autorității române competente, de către autoritatea emitentă din alt stat membru sau de către membrul național la Eurojust, nu este posibilă. În acest caz, membrul național la Eurojust îl înștiințează, imediat după luarea măsurii, pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau pe procurorul desemnat de acesta.

(2) În condițiile prevăzute de legea română și potrivit instrumentului juridic aplicabil în relația dintre România și statul solicitant, membrul național la Eurojust poate autoriza, prin ordonanță, livrările supravegheate. Livrarea supravegheată este pusă în aplicare de către poliție sau de altă autoritate competentă. Membrul național la Eurojust stabilește modul de punere în aplicare a livrării supravegheate. Cheltuielile efectuate în executarea cererii de cooperare judiciară sunt suportate de statul emitent al cererii.

(3) În condițiile prevăzute de legea română și potrivit instrumentului juridic aplicabil în relația dintre România și statul solicitant, membrul național la Eurojust poate autoriza urmărirea sau supravegherea transfrontalieră solicitată de către autoritatea competentă din alt stat membru. Membrul național la Eurojust poate solicita încetarea urmăririi sau supravegherii transfrontaliere autorizate.

Articolul 15

Accesul la informație în exercitarea funcțiilor sale, membrul național român al Eurojust poate:

- a) să aibă acces la Registrul cazierului judiciar și la celelalte baze de date, în aceleași condiții cu celelalte organe judiciare;
- b) să solicite sau să schimbe cu autoritățile judiciare ori administrative române orice informație necesară pentru îndeplinirea funcțiilor sale;
- c) să obțină de la organele de ordine publică și siguranță națională orice informație necesară pentru îndeplinirea funcțiilor sale, în aceleași condiții prevăzute pentru organele judiciare;
- d) să primească informații din partea Oficiului European de Luptă Anti-Fraudă (OLAF);
- e) să aibă acces la Sistemul de Informare Schengen în termenii stabiliți în Convenția din data de 19 iunie 1990, de aplicare a Acordului Schengen din data de 14 iunie 1985, sau în dispozițiile prin care se modifică, precum și la alte sisteme de informare ale Uniunii Europene, conform dispozițiilor specifice;
- f) să aibă acces la informația centralizată obținută de Rețeaua Judiciară Europeană.

Articolul 16

Protecția datelor

(1) Transmiterea de date personale ca o consecință a exercitării atribuțiilor membrului național al Eurojust se face cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Membrul național al Eurojust are acces la datele cu caracter personal în condițiile prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

Capitolul III Relațiile dintre Eurojust și autoritățile române

Articolul 17

Obligația de colaborare cu Eurojust

Judecătorii și procurorii, organele de poliție, funcționarii publici și toate autoritățile și instituțiile publice au obligația de a colabora cu Eurojust fie prin Colegiu, fie prin intermediul membrului național sau al asistentului acestuia, precum și prin corespondenții naționali, în zona competenței acestora, în condițiile legii.

Articolul 18

Solicitările Eurojust

(1) De regulă, Eurojust comunică în mod direct cu organul judiciar român competent.

(2) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este competent să primească solicitările Eurojust, atunci când se referă la:

a) începerea urmăririi penale;

b) constatarea faptului că autoritățile unui alt stat membru al Uniunii Europene sunt mai bine plasate pentru a urmări o anumită faptă penală pentru care ar fi fost competente și autoritățile române, potrivit regulilor de aplicare a legii penale în spațiu stabilite de Codul penal român;

c) constituirea unei echipe comune de anchetă. (3) Dacă autoritățile române competente refuză să dea curs unei solicitări a Eurojust, refuzul trebuie motivat. Dacă indicarea exactă a motivelor de respingere prejudiciază interesele naționale esențiale în materie de siguranță națională sau compromite desfășurarea corectă a unei anchete în curs ori siguranța persoanelor, este suficient să se indice existența unor asemenea circumstanțe.

Articolul 19.

Solicitări de intervenție a Eurojust

(1) Autoritățile judiciare române și Ministerul Justiției pot solicita intervenția Eurojust, potrivit atribuțiilor acestuia, în condițiile legii.

(2) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție informează Eurojust despre existența unor cauze penale aflate în faza de cercetare sau urmărire penală în România, care ar avea repercusiuni asupra Uniunii Europene sau ar putea afecta un alt stat membru al Uniunii Europene. Cu toate acestea, această informare poate să nu fie făcută atât timp cât este necesar pentru a nu compromite rezultatul acțiunilor organelor judiciare române.

(3) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție informează Eurojust despre crearea și funcționarea pe teritoriul României a unor echipe comune de anchetă.

(4) Solicitățile și informațiile prevăzute la alin. (1)-(3) se transmit prin intermediul membrului național al Eurojust.

(5) Membrul național al Eurojust comunică procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție orice informație pe care o deține și care poate fi de interes pentru cercetările ori pentru procedurile penale ce se pot desfășura de către autoritățile române sau pentru coordonarea cu cele ce se desfășoară în alt stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 20.

Preluarea procedurilor penale inițiate în alt stat membru al Uniunii Europene

La solicitarea Colegiului Eurojust sau a membrului național al Eurojust, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate cere curții de apel competente să preia, în condițiile legii, urmărirea penală inițiată în alt stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 21

Preluarea procedurilor penale inițiate în alt stat membru al Uniunii Europene

(1) Reprezentarea României în Autoritatea comună de supraveghere a Eurojust se asigură de un judecător care oferă toate garanțiile de independență și care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, numit de ministrul justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii, pe o perioadă de cel puțin 3 ani. Mandatul reprezentantului în Autoritatea comună de supraveghere a Eurojust va înceta la expirarea termenului pentru care a fost numit.

(2) Ministerul Justiției va notifica numirea și încetarea mandatului acestuia Eurojust și Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Reprezentantul României în Autoritatea comună de supraveghere a Eurojust va prezenta Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, anual, un raport cu privire la activitatea desfășurată. Raportul se va transmite, dacă este cazul, și altor instituții și autorități interesate.

Capitolul IV Dispoziții finale

Articolul 22

Art. 2-9 din Legea nr. 58/2006 pentru ratificarea Acordului privind cooperarea dintre România și Eurojust, semnat la Bruxelles, la 2 decembrie 2005, și pentru reglementarea unor măsuri referitoare la reprezentarea României la Eurojust, în perioada ce precede aderării și după data aderării la Uniunea Europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, se abrogă.

Articolul 23

Situație tranzitorie

(1) Mandatul actualului membru național român al Eurojust continuă până la ajungerea la termen, cu excepția cazului în care intervine unul dintre cazurile de încetare prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b)-d).

(2) Membrul național român al Eurojust aflat în funcție la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență are toate drepturile și obligațiile prevăzute de aceasta.

Titlul III Punctele de contact ale României pentru rețelele judiciare europene și rețelele judiciare române

Articolul 24

Punctele naționale de contact pentru rețelele judiciare europene

(1) În condițiile stabilite de normele Uniunii Europene relevante, ministrul justiției numește, prin ordin, punctele naționale de contact ale rețelelor judiciare europene existente sau care s-ar putea crea în Uniunea Europeană în domeniul cooperării judiciare în materie penală și civilă.

(2) La desemnarea punctelor naționale de contact se va ține seama de necesitatea reprezentării atât a autorității judecătorești, cât și a Ministerului Justiției. Judecătorii sau procurorii sunt numiți în calitatea de punct național de contact al rețelelor judiciare europene cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii

Articolul 25

Rețelele judiciare române

(1) Ministrul justiției poate constitui, prin ordin, rețele judiciare române în domeniul cooperării judiciare române în materie penală și civilă, formate din judecători și procurori și din personal de specialitate juridică, în sensul prevederilor art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Judecătorii și procurorii sunt numiți în rețelele judiciare române cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii

(2) Rolul, funcțiile și organizarea rețelelor judiciare române, corespondente pe plan național ale rețelelor judiciare europene, se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii.

ANEXĂ

LISTA menționată la art. 13¹ alin. (1) cuprinzând tipurile de informații minime care trebuie transmise Eurojust, atunci când sunt disponibile, în temeiul art. 13 alin. (7)

1. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. a):

a) datele care permit identificarea persoanei, a grupului sau a entității care face obiectul unei cercetări sau urmăriri penale;

b) statele membre în cauză;

c) infracțiunea în cauză și circumstanțele sale;

d) datele referitoare la cererile de cooperare judiciară sau deciziile privind cooperarea judiciară, inclusiv cele privind instrumentele de cerere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce emise, inclusiv:

(i) data cererii;

(ii) autoritatea solicitantă sau emitentă;

(iii) autoritatea solicitată sau de executare;

(iv) tipul cererii, măsurile solicitate;

(v) mențiunea dacă cererea a fost sau nu executată și, dacă nu, din ce motive.

2. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. b):

a) statele membre și autoritățile competente în cauză;

b) datele care permit identificarea persoanei, a grupului sau a entității care face obiectul unei cercetări sau urmăriri penale;

c) infracțiunea în cauză și circumstanțele sale.

3. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. c):

a) statele membre și autoritățile competente în cauză;

b) datele care permit identificarea persoanei, a grupului sau a entității care face obiectul unei cercetări sau urmăriri penale;

c) tipul livrării;

d) tipul infracțiunii în legătură cu care se efectuează livrarea supravegheată.

4. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. d):

a) statele membre participante;

b) tipul de infracțiuni în cauză;

c) data acordului de constituire a echipei;

d) perioada pentru care a fost constituită echipa, inclusiv modificările acestei perioade;

e) detalii privind șeful echipei pentru fiecare stat membru participant;

f) scurt rezumat al rezultatelor echipelor comune de anchetă.

5. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. e):

a) statul solicitant sau emitent;

b) statul solicitat sau de executare;

c) descrierea dificultăților.